मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

इन्द्रं नरौ नेमधिता हवन्ते यत्पायी युनर्जते धियस्ताः।

शूरो नृषाता शर्वसश्चकान आ गोमित वजे भेजा त्वं नेः॥ ७.०२७.०१

यत्- यदा। पार्याः- पारियतव्याः। ताः। धियः। युनजते- प्रयुज्यन्ते। तदा। नरः- नेतारः। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। नेमधिता- वृत्रैर्जीनते युद्धे। हवन्ते- साहाय्यायाह्वयन्ति। शूरः- समर्थः। नृषाता- नृणां सम्भक्ता। शवसश्चकानः- बलकामः। त्वम्। नः- अस्मान्। गोमित व्रजे- चिद्रिश्मिषु। आ भज- प्रापय॥१॥

य ईन्द्र शुष्मों मघवन्ते अस्ति शिक्षा सर्विभ्यः पुरुहूत नृभ्यः।

त्वं हि दृ∞हा मेघवुन्विचेता अपो वृधि परिवृतं न राधः॥ ७.०२७.०२

पुरुहूत- बहुभिः साहाय्यायाहूत । मघवन्- सम्पद्धन् । इन्द्र । यः- यत् । शुष्मः- बलम् । ते- तव । अस्ति- भवति । तत् । सखिभ्यः- मित्रेभ्यः । नृभ्यः- मनुष्येभ्यः । शिक्ष- यच्छ । त्वम् । हि- खलु । मघवन्- इन्द्र । विचेताः- विशेषचेतनः सन् । परिवृतम्- आवृताम् । राधः- संसिद्धिम् । न- सम्प्रति । अभिलक्ष्य । दळ्हा- दृढानि । बन्धनानि । अप वृधि- अपवृणु ॥२ ॥

इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीनामधि क्षमि विषुरूपं यदस्ति।

ततौ ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध उपस्तुतश्चिद्वीक्॥ ७.०२७.०३

इन्द्रः। जगतश्चर्षणीनाम्- प्रजानाम्। राजा- स्वामी। क्षमि- भूमौ। अधि। विषुरूपम्-नानारूपम्। यदस्ति- यद्भवति। तेषां सर्वेषां राजा। ततः। दाशुषे- दात्रे। वसूनि- सम्पदः। ददाति- यच्छति। उपस्तुतः सन्। अर्वाक्- अभिमुखम्। राधः- संसिद्धिम्। चोदत्- प्रेरयतु॥३॥

नू चिन्न इन्द्रों मुघवा सहूती दानो वाजं नि यमते न ऊती।

अनूना यस्य दक्षिणा पीपायं वामं नृभ्यों अभिवीता सर्विभ्यः॥ ७.०२७.०४

मघवा- सम्पद्वान् । इन्द्रः । सहूती- समानाह्वानेन । दानः- ददानः । वाजम्- अन्नम् । नः- अस्माकम् । ऊती- रक्षाये । नु- क्षिप्रम् । नि यमते- नियच्छिति । यस्य । दक्षिणा । अनूना- अन्यूना । अभिवीता- अभिप्राप्ता । सः । सिविभ्यः- मित्रेभ्यः । नृभ्यः- मनुष्येभ्यः । वामम्- कल्याणम् । पीपाय- दोग्धि ॥४ ॥

नू ईन्द्र राये वरिवस्कृधी न आ ते मनौ ववृत्याम मुघाये।

गोमदश्वीवद्रर्थवद्यन्तौ यूयं पति स्वस्तिभिः सदी नः॥ ७.०२७.०५

इन्द्र- परमेश्वर । नु- क्षिप्रम् । राये- दानाय । रा दाने । वरिवः- श्रेष्ठं धनम् । नः- अस्मभ्यम् । कृधि- कुरु । गोमत्- धेनुयुक्तं चिद्रिश्मयुक्तम् । अश्वावत्- तुरगयुक्तं प्राणयुक्तम् । रथवत्- रथयुक्तं रंहणयुक्तम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । धनम् । व्यन्तः- कामयमाना इति वेङ्कटमाधवः । ते- तव । मनः- चिक्तम् । मघाय- सम्पदे । आ ववृत्याम- आवर्तयामः । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥५॥